

Viața veșnică: etape

Trebuie să ne dăm seama conștient că suntem eterni și avem câteva etape în viața veșnică, pe care le vom descrie pe scurt mai jos.

Există patru etape în viața noastră veșnică:

1. Viața embrionară

Începe de la concepție până la naștere. Această etapă se caracterizează prin faptul că noi, ca ființe umane, suntem foarte dependenți de viața spirituală și biologică a părinților noștri - în primul rând, de mama noastră, desigur.

2. Viața pământească

A doua etapă (în care ne aflăm toți care citim acest text) durează de la naștere până la separarea dintre trupul și sufletul nostru, un fenomen nefiresc creat de păcatul lui Adam (de aici, frica noastră de el), fenomen numit moarte. Această a doua etapă este foarte importantă, deoarece, în această etapă, determinăm într-o mare măsură planul nostru existențial pentru următoarele două etape. Acest lucru se întâmplă pentru că, aici, avem liberul arbitru, avem posibilitatea de a ne

schimba.

3. Viața de după moarte

Chiar dacă, după moarte, trupurile noastre se descompun, sufletele noastre rămân vii și știm foarte bine cine suntem și ne amintim absolut de toate – din moment ce fenomenele îmbătrânirii și uitării dispar. Sufletele noastre, care își amintesc totul, sunt desfătate de virtuțile și faptele bune pe care le-am făcut, sau sunt chinuite de distorsiunile existențiale (păcatele) pe care le-am acumulat și nu le-am mărturisit. În această etapă, sufletele noastre se bazează pe rugăciunile celor aflați încă în cea de-a doua etapă (și a Sfinților din ceruri) și se leagă de consecințele faptelor noastre din etapa anterioară.

4. După Înviere: viața veșnică

La Înviere, sufletele noastre își redobândesc trupurile. Principala schimbare a corpului este aceea că este incoruptibil. Nu mai are nevoie de mâncare, apă, somn și lucruri similare. În această perioadă, care este și eternă, ființa umană se stabilizează pe planul existențial, care este câștigat în etapele anterioare.

Acesta este motivul pentru care nu ar trebui să comitem niciodată vreo faptă despre care ne-ar putea fi rușine în viitor.

În fotografie, un călugăr îl mângâie pe bătrânul Ghervasie în chilia sa cu câteva ore înainte de plecarea la Domnul. Mănăstirea Vatoped. Muntele Athos.

ro.asceticexperience.com